

[Ministeren for offentlige arbejder.]

forløb med Store-Bæltsbroens projektering. Dette spørgsmål er ikke afklaret endnu. Jeg har tidligere, da vi behandlede lovforslaget, været inde på, at vi kunne tænke os en international konkurrence, for det er jo et meget stort bygningsværk. Senere kom så det ind i billedet, at vi var bange for, at en sådan international konkurrence måske ville udskyde tidspunktet for, at vi kunne tage den principbeslutning, som jeg mener vi så hurtigt som muligt skal tage her i folketinget om at bygge en Store-Bæltsbro. Vi undersøger altså i øjeblikket mulighederne for at finde, om jeg så må sige, en mellemvej, hvor vi ikke helt opgiver skitseprojekteringen, men hvor vi måske finder frem til et grundlag, der kan gøre denne skitseprojektering mindre; på international basis kan den nok ske hurtigere, end vi egentlig havde forudsat tidligere. Som det foreligger for mig, skulle det gerne være muligt i folketingsåret 1965-66 at nå frem til en principbeslutning om at bygge Store-Bæltsbroen, men det forudsætter selvfølgelig, at denne skitseprojektering har fundet sted, og at vi ved noget mere om forholdene, end vi ved i dag.

Endelig spurgte det ærede medlem, hvordan det gik med Sallingsundbroen. Jeg kan sige, at der er 2 kommissioner, der har med denne sag at gøre; der er dels en særlig Sallingsundbro-kommission, dels har Thyborønkommissionen, som har mange andre opgaver at udråde, dette spørgsmål til behandling, og så længe dette kommissionsarbejde ikke er færdigt, har det ikke været muligt for mig at fremsætte noget lovforslag i tinget vedrørende en Sallingsundbro.

Det ærede medlem hr. Asger Jensen mente, at der kun var tale om en trekvart løsning, når man byggede en omfartsvej ved Randers som en hovedlandevej og ikke med det samme gjorde den til en motorvej. Det kan det ærede medlem have ret i. Men når vi har forment lovforslaget, som vi har, er det netop for, at vi ikke skulle blive mistænkt for at ville, om jeg så må sige, smugle en beslutning igennem det høje ting om en fastlæggelse af den jyske motorvej. Det kan jo diskuteres, og jeg vil da sige, at hvis man i udvalget nogenlunde enstemmigt skulle blive enig om, at man i stedet for som foreslået at gennemføre

en hovedlandevej, anlagde en motorvej, ville jeg ikke på forhånd stille mig uvillig, hvis man kunne samle et nogenlunde bredt flertal for at bygge en motorvej med det samme. Man kan ikke helt se bort fra, at det bliver noget billigere at gøre det med det samme, selv om måske dette, at man kunne udskyde det i 10 eller 15 år forrentningsmæssigt set ville balancere. Man kan heller ikke komme bort fra, at det sikkerhedsmæssigt er bedre med en motorvej, hvor alle tilførsler er ude af niveau i modsætning til det nu foreslåede, hvorefter nogle af tilførselsvejene skal være i niveau.

Jeg vil som sagt være klar til at drøfte i udvalget, om denne fremgangsmåde skulle være den rigtige.

Til det ærede medlem hr. Arne Larsen har jeg kun at sige, at jeg i og for sig ikke er uenig med det ærede medlem i, at man først burde planlægge vejanlæggene, efter at der var udarbejdet en landsplan; nu er der først en egnsplan og derefter en landsplan. Det er jeg ikke uenig i. På den anden side kan det ikke gå, at vi i ministeriet for offentlige arbejder eller i vejdirektoratet bare sætter os til at vente på en egnsplan og en landsplan og så lader alt det andet ligge, indtil planerne er færdige. Vi er nødt til at arbejde med tingene i den udvikling, vi er inde i, men jeg erkender i og for sig helt principielt, at det burde være sådan, at der allerede var skabt en egnsplan og en landsplan. Så havde vi haft meget bedre muligheder for at arbejde også med vejplanlægningen.

Endelig vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. Rimstad, at jeg er ked af, at jeg forleden dag har misforstået det ærede medlem, da vi diskuterede de andre vejlovforslag. Jeg er ikke uenig med det ærede medlem i, at man måske i højere grad skulle arbejde på en analyse af hele vejplanlægningen. Det er dog også i høj grad sådan, at vi i vejdirektoratet gør dette arbejde — det er muligt, at der kommer for lidt frem herom — men man sidder ikke bare og arbejder i blinde; vi gør også et stykke arbejde for at planlægge så langt, som det nu engang er muligt.

Horn: Det ærede medlem hr. Holmberg hævdede, at venstre gang på gang havde måttet rejse trafikproblemerne. Jeg har set,